

3) I Forslagets sidste Stykke, første Linie, udgaa Ordene: „i de Havnestæder“.

4) Der tilføjes en ny § 2 saalydende: „Fra Slagterier, hvorfra der kun udgaar Kød under Kontrol af Statens tilsynsførende, kan Kød, baade i større og mindre Partier frit føres til Forhandling overalt i Landet uden at paabyrdes kommunal Kontrol paa de Steder, hvor en saadan er indført.“

Samtlige Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]): Da denne Sag var til første Behandling her i Tinget, blev der fra flere ærede Talere tilligemed mig udtalt, at det var en Nødstilstand, der begrundede dette Forslag, det vil med andre Ord sige, at det var et Forslag, der kom til at virke forbigaende. Jeg maa for mit personlige Vedkommende sige, at jeg ser noget anderledes paa Forholdene nu, idet jeg, efter som Forholdene have udviklet sig, ser saaledes derpaa, at der er en Mulighed for, at man mer eller mindre vedvarende kommer til at benytte det foreliggende Lovforslag. Vel maa jeg sige, at jeg fremdeles har det samme Syn paa Forholdene som den Gang, nemlig at man i første Række maa søge at faa Udførsel af levende Kvæg, navnlig til Tyskland, og det har ogsaa været den for Udvalgets Arbejde ledende Tanke og har fundet sit Udtryk i den første Del af Betænkningen. Naar man virkelig er kendt med Sundhedstilstanden blandt vore Husdyr, maa man ogsaa indrømme, at den i og for sig er god, men desuagtet har man jo i Februar 1892 faaet Forbud mod Indførsel af levende Kreaturer til England, og godt et Aar efter i Marts Maaned 1893 fremkom Forbudet fra Tyskland paa Grund af Mund- og Klovshyg. Nu er det om at gøre, at man kan faa luftet op, navnlig for Tyskland, og jeg mener, at Regeringen ogsaa er lydhør over for, hvad der i dette Forhold kan gøres, hvad der kræves fra Tysklands Side, og hvad Tyskland sætter Pris paa. Maa jeg saaledes minde om, hvad der skete i den tyeste Nigstid angaaende dette Spørgsmaal. Der blev i Berlin nedsat et Udvalg angaaende et Lovforslag til Betæmpelse af smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene i Tyskland, og det har vedtaget en Beslutning, som gaar ud paa at anmode Nigstansleren om at gribe til de stærkest mulige Forholdsregler, til Forhin-

dring af smitsomme Husdyrsygdommes, særlig Mund- og Klovshygens Indførselse fra Udlandet, og Udvalget foreslaar senere, at der spærres fuldstændig og vedvarende for Kreaturindførsel fra Lande med utilstrækkelig Veterinærpoliti-Foranstaltninger, og at Grænsen over for andre Lande spærres, indtil Sundhedstilstanden der synes god og sikker. Maa jeg nu sige, at for vort Lands Vedkommende maa det vist over for dette Spørgsmaal indrømmes, at Ministeren har det i sin Haand og der kan ikke siges andet, end at Regeringen gør Brug deraf, og at vore Veterinærforanstaltninger ere saa gode, som de kunne være, over for Udførselen af levende Kreaturer, idet Ministeren i Genhold til Lov af 25de Februar 1876 er bemyndiget til at træffe saadanne Foranstaltninger, der ere nødvendige, for at der ikke herfra affendes Kreaturer, der enten have eller ere mistænkte for at have smitsomme Sygdomme. Jeg haaber, at Regeringen gør, hvad der kan gøres for at faa luftet op for Udførselen af levende Kvæg, saa at det ikke alene gaar til Hamborg, men ogsaa forsendes over hele Tyskland, saa snart det kan lade sig gøre. Jeg skal efter de Oplysninger, man har faaet tidligere, ikke afseffte Ministeren nogen Udtalelse, men det er blot en Henstilling, som jeg paa Udvalgets Begne vil gøre til Regeringen, om at gøre, hvad der kan gøres.

Naar jeg saaledes har fremhævet, at Udførselen af levende Kvæg er det, der staar i første Række, maa jeg paa den anden Side ogsaa sige, at jeg ikke tror, at man, selv om man kunde faa Udførsel af levende Kvæg til Tyskland, dermed vilde ophøre at affende fersk Kød, thi jeg tror, at det er noget, som vil blive opretholdt i større eller mindre Omfang, ved Siden af Afvendelsen af levende Kvæg. Af de Indberetninger, som ere fremkomne fra Konsulent Arup i England, ser man jo, at der har været klaget over, at man har affendt Kød herfra, som ikke egnede sig til Mennekesføde. Der er blevet rejst Tvivl fra flere forskellige Sider om, hvorvidt det ikke var en ensidig Henstilling fra Konsulentens Side, og om det virkelig forholdt sig saa. Udvalget har søgt Oplysninger i saa Henseende, og disse Oplysninger

Rettelser.

Sp. 4520: næstsidste og sidste Linie: „for en Tid“ læs „for al Tid“.